

родючих ґрунтів. Учені встановили, що для утворення ґрунтового шару завтовшки 18 см природі потрібно в середньому від 1400 до 7000 років, а людина здатна знищити шар ґрунту такої товщини за один-два сезони [3]. Тому основними шляхами збільшення виробництва високоякісної продукції рослинництва та зменшення сумарних витрат на її одиницю є: науково обґрунтована система ведення господарства відповідно до природно-кліматичних та економічних умов з урахуванням розвитку на перспективу; створення міцної матеріально-технічної бази відповідно до обсягу і структури виробництва продукції, системи машин для забезпечення комплексної механізації виробничих процесів, переведення виробництва продукції на промислову основу; розроблення раціональної системи хімізації у рільництві; якісна меліорація земель; селекція і насінництво; впровадження науково обґрунтованих систем землеробства.

Висновки: Для того, щоб наша країна досягла рівнів країн ЄС нам необхідно впровадити низку вже відомих заходів. Ефективна система землеробства має забезпечити якнайповніше використання всіх її елементів, віддаючи перевагу тим із них, які найбільшою мірою сприяють раціональному використанню землі в умовах конкретного аграрного підприємства.

Список використаних джерел:

1. Рослинництво [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Організація і сучасний стан розвитку галузі рослинництва [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: https://otherreferats.allbest.ru/agriculture/00177163_0.html#text
3. Організація і планування сільськогосподарського виробництва: уавч. посіб./[Л. М. М. Льчук, І. А. Коновал, О. Д. Барановська та ін.] за ред. Я. Зрібняк, — К.: ЗАТ «Нічлава», 2004.
4. Огляд стану земельних відносин в Україні. URL: http://land.gov.ua/wp-content/uploads/2017/03/Land-Review-Monthly_3_final-1.pdf

УДК 658.14

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Перепросова Я.А., 4 курс,

Науковий керівник: Агєєва І.В., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Електронна пошта: pereprosovaa@gmail.com

Постановка проблеми. В умовах конкуренції актуальним є виробництво високоякісної продукції з мінімальними витратами, а тому необхідною є оптимізація витрат для перспективного зниження їх рівня у довгостроковому періоді.

Мета статті. Дослідження проблем управління витратами на сучасних сільськогосподарських підприємствах.

Основні матеріали дослідження. За сучасних умов управління витратами має забезпечити мінімізацію їх абсолютної величини і зниження рівня відносного доходу від реалізації продукції на основі обґрунтування їх доцільності, зважаючи на необхідність забезпечення прибутковості продукції та підприємства в цілому. Для економічного контролю витрат може здійснюватися через моніторинг. Система моніторингу виробничих витрат має будуватися на таких принципах: управління цілями; щомісячний, кварталний і річний аналіз даних; відстеження показників “план – факт”, виявлення відхилень прогнозних показників від фактичних даних; прийняття управлінських рішень за результатами моніторингу.

Перед формуванням витрат передбачається аналіз складу робіт, виконуваних підприємствами. За його результатами виявляються зайві роботи, не пов'язані з реалізацією

тієї чи іншої загальної функції, визначається й уточнюється перелік необхідних робіт.

Процес прогнозування у системі стратегічного планування витрат дає змогу виявити існуючі проблеми. Прогнозування витрат сприяє уточненню стратегій їх зниження, що довго може залишатися незмінною, а іноді уточнюватись за результатами щорічної перевірки її спрямованості.

Оскільки, сільськогосподарські підприємства є відкритими економічними системами, вони піддаються впливу зовнішніх факторів і пов'язані з цим ризиками.

Для повного і часткового уникнення ризиків необхідно: мінімізувати незаплановані втрати і захист від невиконання договірних зобов'язань окремих суб'єктів господарювання; ефективно використовувати власні і залучені кошти; реалізувати управлінські рішення у напрямку підвищення платоспроможності підприємств тощо; створити резервний або страховий фонди; диверсифікувати і лімітувати, тобто максимально чітко розподілити грошові кошти між різноманітними активами і встановити відповідні фінансові ліміти (нормативи) за окремими напрямками діяльності підприємств.

Висновки. Отже, оптимізація витрат сприяє підвищенню конкурентоспроможності і зростанню прибутковості підприємства.

Список використаних джерел.

1. Бовсуновський О.М. Аутсортинг в аграрному бізнесі / О. М. Бовсуновський, С. О. Вялий / Амако інформ. – 2010. - № 3-4. – С. 2-5.
2. Вишневська О.М. Макросередовище та його вплив на діяльність суб'єктів господарювання всіх рівнів / О. М. Вишневська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2009. - № 1. – С. 57–64.

УДК: 336

ПЛАНУВАННЯ ЯК ФУНКЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Перепросова Я.А.

Керівник: д.е.н., професор Нестеренко С.А

Таврійський державний агротехнологічний університет

Електронна пошта: pereprosovaa@gmail.com

Управління являє собою цілеспрямовану координацію суспільного виробництва. Це є управління машинами, механізмами та ін. При цьому здійснюється і управління людьми та їх відносинами, які виникають в процесі виробництва.

В ринкових умовах для того, щоб вижити та досягти своїх цілей, організація, планування, мотивація і контроль, які необхідні для формування і досягнення цілей, повинні бути як результативними, так і ефективними.

Розглядаючи планування у вузькому розумінні, його можна визначити як систематизовану підготовку рішень. Планування, з цієї точки зору, означає системну підготовку до формування майбутнього стану підприємств. Головний сенс планування полягає у підвищенні ефективності діяльності підприємства шляхом цільової орієнтації та координації всіх процесів, виявлення ризиків і зниження їх рівня, підвищення гнучкості й адаптованості до змін.

Основними загальними функціями управління підприємством є планування і прогнозування, організація, координація і регулювання, активізація і стимулювання, облік, аналіз і контроль. Планування у структурованій за різновидами управлінській діяльності слугує основою для прийняття управлінських рішень. Прогнозування в управлінському циклі передуює плануванню і його завдання полягає в науковому передбаченні розвитку виробництва, а також у пошуку рішень, які забезпечать розвиток виробництва та його частин в оптимальному режимі.